

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 25-09-44926 חקון נ' פרץ

לפני כבוד השופט אלישי בן יצחק

התובעים: עמית חקון

נגד

הנתבעים: חנן פרץ

פסק דין

בפני מונחת בקשת התובע למתן פסק דין בהיעדר כתב הגנה, וזאת מכח תקנה 10 לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז-1976 [להלן: "תקנות השיפוט"]. עניינה של התביעה בשליחת הודעות פרסומת ששלח הנתבע 1 לתובע וזאת ללא הסכמה התובע ותוך הפרת הוראת סעי' 30א' לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת") עוד עתר התובע לפיצוי מכח סעי' 8 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 בגין ניהול מאגר מידע לא חוקי.

וזזה תורף הדברים

1. התובע הגיש את כתב התביעה ביום 15.9.2025. הנתבע לא הגיש כתב הגנה, כאן המקום לציין כי הניסיון להמציא את כתב התביעה בדואר רשום עם אישור מסירה נכשל מהטעם שהנמען-הנתבע אינו ידוע במען. יחד עם זאת לא ניתן להתעלם מהעובדה שהנתבע ידע על כתב התביעה ואף צפה בכתב התביעה הכל כעולה מאתר נט המשפט המלמד כי הנתבע צפה בכתב התביעה ביום 9.11.2025. בהקשר זה אציין כי צפייה באתר נט המשפט יש בה כדי להוות ידיעה מספיקה לעמידה של נתבע על מצבו המשפטי והעובדה שכנגדו תלויה תביעה. כוחה של צפייה זו יפה במיוחד מקום שקיים קושי באיתור מענו של נתבע וכתב התביעה חוזה מהטעם שהנתבע אינו ידוע במען.

2. בשים לב לעובדה שהמועד להגשת כתב הגנה חלף והנתבע לא הגיש כתב הגנה מטעמו כמו גם לא הגיש כל בקשה מתאימה למתן אורכה, פנה התובע בבקשה למתן פסק דין בהיעדר כתב הגנה.

3. לטענת התובע הנתבע 1 שלח לטלפון הנייד של התובע 5 הודעות שיווק ללא הסכמת התובע. הודעת פרסומת ראשונה מיום 14.9.2023; הודעה פרסומת שנייה מיום 3.9.2024; הודעת פרסומת שלישית מיום 30.9.2024; הודעת פרסומת רביעית מיום 23.10.2024; הודעת

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 25-09-44926 חקון נ' פרץ

- פרסומת חמישית מיום 8.1.2025. עותק מההודעות צורפו לכתב התביעה, ויש בהם כדי לאמת טענה זו.
4. התובע מוסיף וטוען שעובר לקבלת ההודעות הוא רכש כרטיסים למופע מאתר של הנתבעת 2 – שבשים לב לבקשת התובע נמחקה מהתביעה, במהלך רכישת הכרטיסים סיפק התובע את מספר הטלפון שלו ואת כתובת הדוא"ל שלו.
5. לטענת התובעת, הנתבע 1 מחזיק במספר הטלפון שלו באופן לא חוקי. בהקשר זה ראוי לציין כי בבקשה המוסכמת למחיקת הנתבעת 2 מכתב התביעה – ללא צו להוצאות מיום 30.10.2025 נכתב מפורשות שהנתבעת 2 שנמחקה אפשרה לנתבע 1 לצפות בפרטי התובע רק למטרות שירות. כלומר מדובר בהרשאה שקיבל הנתבע 1 גם אם חלקית הרי שהרשאה ניתנה לו – כאשר היקף ההרשאה לא הוכח.
6. פניותיו של התובע לנתבע 1 לפצות בגין משולח ההודעות הפרסומת נפלו על אוזניים ערלות שכן הנתבע דחה כל הצעה לפיצוי התובע בגין שליחת הודעות הפרסומת.
7. בנסיבות אלו עותר התובע לפיצוי בסך של 5,000 ₪ בגין 5 הודעות הפרסומת שקיבל ללא מתן הסכמה ותוך שהוא מבקש פעם אחר פעם שיסירו אותו מרשימת התפוצה.
8. עוד עתר התובע לחיוב הנתבע בפיצוי בסך של 2,000 ₪ וזאת בגין ניהול מאגר מידע ופגיעה בפרטיות.
9. כמו כן ביקש התובע לחייב את הנתבע בגין הפסד ימי עבודה וניהול ההליך בסך של 1,500 ₪.

דיון והכרעה

על פסק דין בהיעדר כתב הגנה בתביעה קטנה

10. דרך ההתנהלות וסדרי הדין בבית המשפט לתביעות קטנות מפורטות בתקנות השיפוט והן בבחינת מועט המכיל את המרובה. אם נבקש להתחקות אחר תכלית שטמונה בתכלית זה הרי שניתן להצביע על המגמה ולפיה בית המשפט לתביעות קטנות מבקש לפתוח שערי בפני האזרח הקטן, כדי להגשים מטרה זו יש לעשות כן באמצעות "פישוט הליכי הדיון, תוך הגמשת סדרי הדין ודיני הראיות" [רע"א 1868/16 רו' נ' אפרתי (נבו) (19.6.2016) פסקה 1] מטרתו של בית המשפט לתביעות קטנות היא לאפשר הליך מהיר ושאינו יקר לתביעות בסכומי כסף קטנים ולמנוע מהצרכן את הקשיים הכרוכים בהגשת תביעה

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 25-09-44926 חקון נ' פרץ

בצינורות השיפוט המקובלים" [השופטת עדנה ארבל רע"א 5711/08 פרטוק נ' סול
טורג'מן בע"מ, (נבו) (17.03.09)].

11. לעולם יש ליתן את זכות הבכורה למתן פסק דין לאחר שנשמעו הצדדים על פני מתן פסק
דין במעמד צד אחד וללא שהנתבע הגיש כתב הגנה. שורשיו של עקרון זה מונחים במשפט
העברי בקביעה המופנית לדין ולפיה "שמוע בין אחיכם ושפטתם צדק" [דברים א, טז]
ולפיו הדרך לצדק חייבת לעבור דרך שמיעת שני הצדדים. במקום אחר הרחבתי עוד וכתבתי
"תפקידו של בית המשפט טמון בבירור שאלה מהותית והיא האם מגיע לתובע את אשר הוא
עותר לו. האם אכן צודק ויש לחייב את הנתבע לשאת ולתת לתובע את הסעד המבוקש. זכותו
של תובע תבחן לאור העיקרון "ייעשמע האידך גיסא" Audi alteram partem ותוצג גרסתו של
הנתבע. רק לאחר שמונחות בפני בית המשפט טענות הצדדים ורק לאחר שהצדדים נשמעו,
ובשים לב לדיונים משפטיים, לחקירות העדים; שוקל בית המשפט את הדברים במאזני צדק
ומכריע האם אכן הצדק עם התובע ועל הנתבע לשאת ולתת לתובע את אשר הוא תבע, או
שמא התובע לא הצליח להוכיח תביעתו או שהנתבע השיב לטענות התובע באופן שאלו
השמיטו את הקרקע מתחת לתביעתו של התובע – ומכאן שהתביעה תדחה. כך או כך כדי
להגיע למסקנה המקבלת את התביעה או דוחה אותה, על הצדדים לעבור דרך טחנות הצדק
שפועלות ועושות עבודתן בהתאם לסדרי הדין ובשים לב לעומס הרובץ על בתי המשפט"
[ת"א 47168-03-25 בנק לאומי לישראל בע"מ נ' עימנואל זקי מרדכי (נבו) (13.7.2025) (להלן: "עניין
בנק לאומי")].

12. עניינו של נתבע שלא הגיש כתב הגנה מוסדר בתקנה 10 לתקנות השיפוט אשר קובעת כך:
"נתבע שנדרש להגיש כתב הגנה ולא הגישו תוך המועד שנקבע לכך, יתן בית המשפט
פסק דין על יסוד כתב התביעה בלבד; אולם רשאי בית המשפט, אם ראה שמן הצדק
לעשות כן, להזמין את בעלי הדין לטעון את טענותיהם ולהביא את ראיותיהם גם אם
לא הוגש כתב הגנה כאמור".

13. ביום 1.2.2026 נתן בית המשפט החלטה בו הוא התבקש התובע ליתן הודעה בה הוא מאשר
ונותן את הסכמתו שבית המשפט אינו מחויב לקבל את כל התביעה וכי בית המשפט אינו
בבחינת 'חותמת גומי' אלא על בית המשפט מוטלת החובה לבחון את התביעה ורכיביה
ולשאול את עצמו האם אכן הוא זכאי למלוא הסעדים הנתבעים בה. כך עולה מהסיפא של
תקנה 10 לתקנות השיפוט גישה זו אנו מוצאים גם בספרם של השופט טל חבקין והשופט
יגאל נמרודי שכותבים "תדיר שתובעים בתביעות קטנות עותרים לתשלום סכומי כסף
גדולים, במיוחד לפיצוי בגין נזק לא ממוני, ללא עילה בדין. הסמכות לתת פסק
בהיעדר הגנה "על יסוד כתב התביעה בלבד" אינה פוטרת את בית המשפט מהחובה

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 25-09-44926 חקון נ' פרץ

לבחון אם הסעד מגיע לתובע כדין בהנחה שהעובדות המתוארות בכתב התביעה הן אמת" [טל חבקיין, יגאל נמרודי, **התביעה הקטנה**, עמ' 235 (2017)].

14. ודוק: פסק דין בהיעדר כתב הגנה צריך בית המשפט, יש לנקוט במשנה זהירות, שכן הוא ניתן על יסוד כתב התביעה בלבד, כאשר יכול ולנתבע היו טענות הגנה טובות. ופסק הדין כנגד הנתבע ניתן לא כי אין לו טענות או אילו היה הנתבע בוחר לנהל את המשפט, בהכרח שהיתה מתקבלת אותה התוצאה, אלא אך משום העקרון שהניחו לנו חז"ל ולפיו "אין לדיין אלא מה שעיניו רואות" [**בבלי סנהדרין** ו, ע"ב] ובמקרה דנן בית המשפט רואה אך את כתב התביעה של התובע והשאלה הנשאלת היא האם בהינתן שהנתבע מסכים לנטען ראוי לפסוק לתובע את כל אשר הוא דורש. על הזהירות שצריך להיזהר עת מבקשים להטיל על נתבעת פסק דין בהיעדר כתב הגנה כתבתי **בעניין בנק לאומי**: "חשוב שהדרך אל מימוש זכותו של התובע לא תעשה על דרך הקפדניא ותוך רמיסת זכותו הבסיסית של הנתבע לבוא ולהעלות טענותיו ולהציג תשובותיו לטענות התובע. במיוחד שלא פעם כתבי טענות מוגשים על דרך ההפרזה" [**עניין בנק לאומי**, פסקה 12].

15. יחד עם זאת חשוב שהזהירות שגוזר על עצמו בית המשפט אינה יכולה לעלות כדי פגיעה במימוש זכותו של התובע.

16. במילים אחרות ההגנה והשמירה על איזון ומידתיות בין זכותו של התובע לקבלת פסק דין לבין זכותו של הנתבע להתגונן וגישתו לערכאות אינה יכולה להיעשות באופן חד סטרי בו מוטלות חובות על התובע בלבד בעוד הנתבע ינהג כאילו אין חוק במדינת ישראל "איש הישר בעיניו יעשה" [**שופטים** כא, כה] אחד העקרונות שמופיעים בחז"ל ואשר צריכים לשמש כמצפן אצל היושב בדין הינו הכלל "לא יהא חוטא נשכר" [כלל זה מופיע הרבה בחז"ל ראו: ראו: **משנה חלה** פרק ב, משנה ח; בבלי **בבא קמא** לח, ע"א; **כתובות** יא, ע"א; **יבמות** צב, ע"ב; תלמוד ירושלמי (וילנא) חלה פרק ב] על עקרון זה כתבתי במקום אחר: "בבסיס העקרון מונחת התכלית שבמהותה היא פשוטה ואשר עניינה הרצון להימנע ממצב שאדם שחטא, שטעה, ייהנה וירוויח מחטאו. שיקול זה משמיענו אליאב שוחטמן: "שיקול זה שלא יהא חוטא נשכר, יכול לשמש, ואף שימש, אמצעי לשלילת זכותו הממונית של בעל דין גם במקום ששורת הדין מחייבת אחרת" [תאד"מ (ת"א) 10108-05-24 **אהרון חסין נ' צביה אגור**, (נבו) (14.5.2025) פסקה 47]. משכך יש לוודא שהתנהלות הנתבע תעשה בתום לב. ומקום שנתבע מתנהל בחוסר תום לב או שדרכו הדיונית אינה מתיישבת עם התנהלות דיונית בתום לב והעולה כדי חוסר תום לב הרי שבכך הנתבע נמשל למי שנמצא "קודח חור בספינתו" [**ויקרא רבה** פרשה ד, דרשה ו] ובכך לא רק שהנתבע לא יצליח להדוף את הטענות כנגדו אלא גם בית המשפט יחייב אותו בהוצאות,

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 25-09-44926 חקון נ' פרץ

יתן כנגדו צווים או אף יתן פסק דין בהיעדר הגנה. התנהלות שאינה כזו מקום שביית המשפט מזהה דפוס פעולה שאינו ראוי מתיישבת עם התמיהה "הרצחת וגם ירשת" [מלכים א' כא, יט] ולפיו לא ניתן יהיה להוסיף חטא על פשע ולא נעניק פרס לנתבע שלא רק שאינו פורע לתובע את אשר לו אלא גם מתעלם ונוהג בחוסר תום לב דיוני.

17. מכאן גם שאם נתבע שכנגדו ניתן פסק דין נגד בהיעדר כתב הגנה יגיש בקשה לביטול פסק הדין בשים לב להוראת תקנה 12 לתקנות השיפוט, ובית המשפט ימצא לנכון בנסיבות המבוקש בבקש כן להיעתר ולבטל את פסק הדין הרי שאין משמעות הדבר שפסק הדין בהליך שיתברר צריך להיות כבול לקביעות פסק הדין שניתנו בשים לב למחדל פרוצדוראלי של היעדר כתב הגנה, אלא ובהכרח עומדת לבית המשפט הסמכות לדחות את התביעה לאחר שישמעו הצדדים, לקבל את התביעה במלואה או לקבל את התביעה בכל סעד אחר שמצוי בתווך שבין שתי הקצוות – בין הדחייה המוחלטת לבין הקבלה המוחלטת.

פיצוי בגין משלוח הודעות – בשים לב לחוק התקשורת

18. חוק התקשורת תוקן בשנת 2008 – תיקון 40 לחוק התקשורת (ס"ח התשס"ח מס' 2153 מיום 1.6.2008 עמ' 518) במסגרתו שולב סעיף 30א לחוק התקשורת ואשר זכה לכינוי "חוק הספאם". בדברי ההסבר לחוק הוטעם כי תכליתו של החוק בצורך ליתן מענה לתופעת הספאם וכך הם הדברים: "תופעת ההפצה ההמונית של ההודעות פרסומת בלתי רצויות באמצעות רשתות תקשורת (לרבות באמצעות דואר אלקטרוני, הודעות SMS ופקסמיליה) המכונה "spam" הפכה בשנים האחרונות למטרד ציבורי כלל עולמי, והיקפה מצוי במגמה חדה" לנוכח תופעה זו ממשיך המחוקק ומשמיענו: "מוצע על כן לקבוע בחוק התקשורת...הסר חקיקתי שיסייע להתמודד עם תופעת ה-spam ויציע פתרונות אכיפה כדי למגר תופעה זו, וזאת בשילוב עם פיתוח פתרונות טכנולוגיים והסדרה עצמית מצד גורמי התעשייה" [הצ"ח הממשלה תשס"ח מס' 182 עמ' 886].

19. האיזון בין משלוח דברי פרסומת מותרים לפרסומת אסורה שמצמיחה את הקרקע לפסיקת פיצויים מעוגנת בסעיף 30א(ב) לחוק התקשורת הקובע: "לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסמיליה, מערכת חיוב אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת" לשון הסעיף היא ברורה והיא מניחה כברירת מחדל שאסור לשלוח לנמען דבר פרסומת באמצעות דיוור אלקטרוני. אולם לכלל זה חריג שכן יכול ואדם כן יהיה מעוניין במשלוח דבר פרסומת מגוף מסחרי מסוים, והדבר אפשרי והוא בבחינת "זה נהנה וזה אינו חסר". אולם כדי ששולח יהיה פטור מאחריות לפי חוק

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 25-09-44926 חקון נ' פרץ

התקשורת עליו להשיג את הסכמת הנמען מראש, הסכמה זו מותנית בשני מרכיבים. מרכיב ראשון – הסכמה מפורשת מצד הנמען שהוא מסכים לקבל דבר פרסומת. מרכיב שני הסכמה בכתב.

20. הסעד לו זכאי נמען שקיבל דבר פרסומת ללא הסכמה נקבע בסעיף 30א(1) לחוק התקשורת, והוא מקנה אפשרות לפיצוי ללא הוכחת נזק בסך שלא יעלה על 1,000 ₪ על כל פרסומת שנשלחה בניגוד לחוק התקשורת. "המחוקק רואה בפיצוי לדוגמה "האמצעי היעיל ביותר להגשמת תכלית הסעיף – בלימתה של תופעת ה"ספאם" – אכיפתו והרתעת הרבים. הפיצוי לדוגמא נועד איפוא לעודד אכיפה פרטית, שהיא – בעיני המחוקק – הכלי האפקטיבי ביותר ליישום החוק ואכיפתו" **[עניין גלסברג, פסקה י]** בהקשר זה יפים דבריו של בית המשפט העליון בעניין ארד ששנה לנו: העדר צורך בהוכחת נזק קשה לחשוב על נסיבות העשויות להצדיק שלילה מוחלטת של פיצויים. תוצאה כזו לכאורה אינה הולמת את תכליתו של החוק להעניק פיצוי לנפגע הודעת ספאם ללא צורך בהוכחת נזק כדי ליצור הרתעה אפקטיבית כלפי שולחי הודעות ספאם. תוצאה כזו גם אינה מתיישבת עם ההלכה לפיה על בתי המשפט להתייחס לרף העליון של הפיצויים שקבע המחוקק (1000 ₪) כנקודת מוצא בקביעת גובה הפיצוי, ממנה ניתן לסטות במקרים מתאימים... המשמעות של הלכה זו היא, כי מי שהוכיח את תביעתו זכאי, כנקודת מוצא, לפיצוי בשיעור הקבוע בחוק, בכפוף לשיקול דעת בית המשפט להפחית משיעור זה בהתאם לשיקולים הקבועים בחוק או שיקולים אחרים בדומה לאלה המגשימים את תכלית החוק" **[עניין ארד, פסקה 27]** וראו גם **עניין גלסברג פסקה יב**.

21. במקרה דנן התובע מציג 5 הודעות שיווק שנשלחו ללא הסכמתו. הודעת פרסומת ראשונה מיום 14.9.2023; הודעה פרסומת שנייה מיום 3.9.2024; הודעת פרסומת שלישית מיום 30.9.2024; הודעת פרסומת רביעית מיום 23.10.2024; הודעת פרסומת חמישית מיום 8.1.2025.

22. עוד מוסיף התובע ומציין כי ביום 9.6.2023 הוא רכש כרטיסים מאתר הנתבעת 2 – שנמחקה מההליך – כאשר במהלך הרכישה הוא מסר את מספר הטלפון שלו וכתוב הדוא"ל שלו. התובע לא צירף אסמכתא מה היקף ההרשאה שהתובע נתן לנתבעת 2, והאם תוך כדי שהוא מוסר את פרטיו הוא גם נותן הסכמתו לקבלת פרסומת שיווקית. בנסיבות אלו משהתובע עצמו מודה שפרטיו הגיעו לנתבעים דרך התובע עצמו עת רכש כרטיסים אחרים

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 25-09-44926 חקון נ' פרץ

הרי שיש להוריד את הפרסומת הראשונה ולראות לפחות בפעם הראשונה כפרסומת שהתובע הסכים לקבלה.

23. זאת צריך לזכור, כי אדם המסור את פרטיו האישיים לחברות פרסום או לצד ג' צריך לדעת לטובת איזה מטרה הוא מוסר פרטים אלו, והאם בדרך אגב הוא לא מאפשר למבקש הפרטים לעשות בו שימושים נוספים לרבות משלוח חומק פרסומי ושיווקי. משכך כאשר מוגשת בקשה לפי חוק התקשורת הרי שיש לקזז את המשלוח הראשון שיכול ונעשה בהסכמת הנפגע עצמו.

24. במקרה דנן אם התובע מלין על 5 מופעים הרי שזכותו לפיצוי לפי חוק הספאם תעמוד על 4 פרסומות אסורות שבגינן זכאי התובע לפיצוי.

25. על השאלה מהגובה הפיצוי שיש להשית על נתבע שבוחר שלא ליתן כתב הגנה ונמנע מלספק הסברים או לבקש שבית המשפט יפעיל את סמכותו ויפחית מגובה הפיצוי הרי שיש לפסוק לחובתו את הפיצוי ברף העליון ולחייב את הנתבע 1,000 ₪ עבור כל פרסום ופרסום [ראו: ת"ק (תל אביב יפו) 56688-10-24 ניקולאי בולוטין נ' ארט בוקה בע"מ (נבו 16.7.2025) פסקה 28]

26. התובע עתר לפיצוי בגין ניהול מאגר מידע ופגיעה בפרטיות – רכיב זה אין בידי לקבל ולו מהטעם שלא הוכח לי קיומו של מאגר מעין זה – בנסיבות אלו גם לא נזקקתי להרחיב ולדון בסוגיה זו.

27. התובע עתר לפיצוי בגין הפסד ימי עבודה וניהול הליך זה, גם רכיב זה לא הוכח בפני, לא ברור על יסוד מה מורכב הסעד מה הוא מקפל בתוכו וכיצד הוא חושב, בנסיבות אלו הנני מורה על דחייתו. בשים לב לעובדה שלא התקיים דיון גם לא מצאתי כי במקרה דנן קיימת הצדקה לפסוק הוצאות משפט.

28. אגרת בית משפט זאת כן יש לפסוק לתובע וזאת בהתאם למה ששולם.

"סוף דבר הכל נשמע" [קהלת יב, יג]

29. הנתבע ישלם לתובע סך של 4,000 ₪ בצירוף אגרת בית משפט בסך של 135 ₪.

30. כל הסכומים ישולמו על ידי הנתבע בתוך 30 יום מיום שיומץ לו פסק הדין.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 25-09-44926 חקון נ' פרץ

31. לנתבע שמורה הזכות, בשים לב לתקנה 12 לתקנות השיפוט לעתור לביטול פסק הדין ככל שבידו טעמים מוצדקים מדוע לא הוגשה כתב הגנה על ידו ומדוע לא הוגשה כל בקשה אורכה אחרת.

32. רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב יפו בתוך 30 יום ממועד המצאת פסק הדין.

33. המזכירות באדיבותה כי רבה תמציא את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ' אדר תשפ"ו, 09 מרץ 2026, בהעדר הצדדים.

אלישי בן יצחק, שופט

